

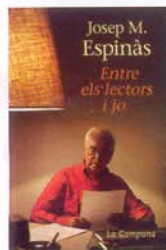
Galeria

LLIBRES

L'art de Josep M. Espinàs

Lluís Bonada

Entre els lectors i jo

JOSEP M. ESPINÀS

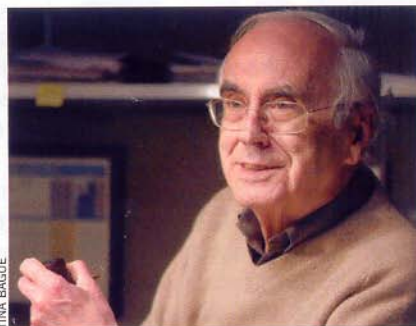
La Campana. Barcelona, 2011.

194 pàgines / 16 euros

La maduresa de Josep M. Espinàs, una de les més brillants i productives de la literatura catalana, ens ofereix una nova mostra del seu art, un conjunt d'articles destinats a reflexionar sobre algunes de les cartes que li han fet arribar els lectors.

Els darrers anys, l'escriptor ha tingut l'habilitat de construir, dins el camp de la narrativa assagística autobiogràfica, uns productes literaris originals, molt ben acabats, molt ben pensats i arro-

donits. I amb unes característiques que els fan singulars i únics, ben diferenciats els uns dels altres, i diferents de les seves columnes periodístiques. És a dir, ha tingut l'encert, a l'hora de pensar en un nou llibre, d'allunyar-se de la fórmula de l'article que, des de fa tants anys, escriu cada dia. No ha volgut cansar el lector, no ha volgut repenjar-se en la

TINA BAGUE

Jospe M. Espinàs

rutina, no ha volgut caure en la monotonia.

El canvi de fórmula ha començat amb el pas d'una extensió fixa, encotillada, la de la seva columna, a una extensió variada, d'una amplitud de compàs determinada per les característiques de cada recull, per la concepció del llibre. Com saben els articulistes, l'extensió de la columna en determina la tipologia, la personalitat –el gènere, en definitiva.

En alguns casos, les *proses* dels darrers llibres de l'escriptor poden ser breus i intenses i en alguns altres, estirar-se, més enllà de la llargària de la columna. En aquest nou recull, la primera cosa que s'hi observa és la llibertat que s'ha atribuït l'autor per a dedicar a cada lector l'espai que creu que es mereix. La necessitava per a poder reproduir, citar, els diversos fragments de les cartes, alguns dels quals són prou extensos. I, en segon lloc, la manera d'incloure aquests fragments, és a dir, d'encaixar-hi les opinions i reflexions dels lectors, que varia d'article en article. Gràcies a aquestes dues *llibertats*, el recull es llegeix d'una tirada sense cansar el lector, perill en què cauen molts aplecs d'articles tallats pel mateix patró.